

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vrak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Goriški deželni zbor.

Z Goriškega, 13. septembra.

V tem istem času, ko je vlada podpore slovenskih poslancev bolj potrebna, kakor kdaj poprej, ko skuša na vse možne načine, zagotoviti si njih glasove za nagodbene predloge, prav v tem istem času se ji je zdelo potrebno, suniti slovenske poslance prav pošteno v rebra in sklicati deželni zbor goriški na izredno zasedanje.

Ta vladni korak je naredil kar možno najslabši utis na Goriškem in mora vse slovensko javno mnenje prepričati, da išče vlada boj s slovenskim narodom, da ga hoče provocirati na vsak način.

Ni treba popisovati razmer, katere vladajo po krivdi birokracije na Goriškem. Predobro so znane tudi širšim krogom. Slovencem na Goriškem se godi tako, kakor Poljakom na Pruskem. V deželi, v kateri imajo večino, so faktično brezpravni in ker vlada kar nič ni hotela storiti, da naredi konec vladajočim razmeram, pač pa z vsem svojim uplivom delala na to, da utrdi prevlado italijanske manjšine prebivalstva, zato so slovenski poslanci nastopili pot abstinence. To je jedino orožje, s katerim se moremo še ubraniti vladne in italijanske silovitosti, a zdaj nam hoče vlada še to orožje izviti iz rok.

Goriški Slovenci smatramo sklicanje deželnega zbora za naskok na našo defenzivno pozicijo, za začetek in napoved hujšemu boju z vlado in v tem nas potrjuje dejstvo, da je naš deželni glavar, ki svoje osebnosti zveže s cesarskim dvorom na tako čuden način iskorišča v prid italijanske stranke in proti slovenskemu prebivalstvu, na dnevni red prve seje, ki se bo vršila v ponedeljek dne 19. t. m. je postavil samo jedno jedino točko: Udanostna adresa presvetlemu cesarju v jubilejnem letu.

Na prvi pogled spozna vsakdo, da je to pa st, nastavljena slovenskim poslancem, in namestnik grof Goëss se z grofom Francem Coroninijem gotovo že veseli, da ujame vanjo slovenske poslance na vsak način. Že ko je grof Goëss letos poleti potoval križem po Soški dolini, je pestil slovenske župane, naj prisilijo poslance, da se vrnejo v deželni zbor.

Takrat smo koj slutili, da se nekaj pripravlja in nismo se motili.

Vlada kalkulira bržčas tako: Ako slovenskih poslancev ne bo v deželni zbor, jih razkričimo kot nepatrijotične, dinastiji sovražne elemente, kar bo gotovo mnogo pomagalo pri novih volitvah, očrnilo Slovence na višjem mestu, iredenti pa pridobilo v merodajnih krogih novih simpatij. Ako pa pridejo slovenski poslanci, potem so faktično opustili abstinenco, so sami sebe po ustih udarili in ne bodo mogli zopet ven.

Ne vemo še, kaj storé slovenski poslanci. Do govori še niso končani. Občna želja pa je, naj se ne uklonijo, naj ne gredo v deželni zbor in naj paralizirajo nasprotniška obrekovanja s tem, da sklenejo posebno udanostno izjavo in jo pošljejo cesarju še predno se snide deželni zbor, zajedno s pojasnilom, zakaj da ne vstopijo v deželni zbor.

A naj storé slovenski poslanci že karkoli, jedno je gotovo: Vsakovrstnim obzirnostim, večnemu odnehanju napram namestniku grofu Goëssu mora biti konec. Že davno se je kazalo, da je namestnik v Trstu prav tako odločen nasprotnik slovenskega naroda, kakoršen mu je bil na Koroškem. V namestniški palači se je z odstopom viteza Rinaldinija zgodila samo prememba v osebi, sistem pa je ostal nespremenjen. Najboljše svedoštvo tega je dejstvo, da je bil sedaj sklican deželni zbor. Slovenski poslanci naj izvajajo iz tega vse konsekvence, a ne samo goriški, ampak vsi slovenski poslanci. To storé toliko laglje, ker je vladni sistem tudi v drugih pokrajinah, ne izvzemši Kranjske, povsod Slovencem sovražen.

Cesarica Elizabeta.

V dunajski dvorni župni cerkvi pripravljajo mrtvaški oder, na kateri polože mrtvo cesarico. Danes odpeljejo cesarico s posebnim vlakom iz Švice. Vlak bodo spremljevali švicarski zdravniki,

kateri so izvršili avtopsijo in švicarski generalni prokurator Navazzi.

Zdravniki so bili rano in prebojeno srce fotografirali, a napravili so samo jeden izvod za genevsko državno pravdnistvo, potem pa steklo uničili.

Soba, v kateri je od sobote do današnjega dne ležala cesarica, je bila v nedeljo vsa s črnim suknom s srebrnimi križci zagrnjena. Na nizkem odru je stala krsta, v kateri je ležala cesarica, držeč v rokah bel križ in rožni venec. Okrog krste so stali visoki kandelabri, pri nogah pa je ležal venec, kateri je poslal v imenu prebivalstva cele Švice zavezni svet. Bližnje sobe so vse napolnjene krasnih vencev.

Cesarica je ležala v krsti v črni svileni robi. Lase je imela spletene, kakor navadno v življenju. Pri vznjožju so klečali duhovniki in usmiljene sestre, katere je poslal freiburški škof.

Včeraj zvečer in danes zjutraj smo prejeli naslednja poročila:

Dunaj 13. septembra. Pogreba se udeležé nemški cesar Viljem, saksonski kralj Albrecht in princ-regent z vsemi princji. Rusijo, Italijo in Angleško bodo zastopali člani dotičnih vladarskih rodbin. Poslansko zbornico bo zastopal predsednik dr. Fuchs, kateri položi v imenu parlamenta na krsto lovorjev venec.

Geneve 13. septembra. Lucheni je živel nekaj časa v Lausanneju, ne da bi se bil policijsko javil. V hiši, kjer je stanoval, je bil navadno molčeč, samo, kadar se je opil, je mnogo govoril in prepeval anarhistične pesmi. Nekemu lausanskemu pisarju se je zdelo sumno, da ima Lucheni tajne sestanke z italijanskimi anarhisti in da skrivaj razširja anarhistične liste. Naznanil je to policiji, katera je Luchenija prišla a ga zopet izpustila, ker se je pravilno legitimoval.

Geneve 13. septembra. Pilo, s katero je Lucheni umoril cesarico, kupil je bil še v Lausanneju. Pri napadu je imel prepasan rudeč pas, v žepu pa je imel knjigo „Sicilijanska Maffia“. Sodno poslopje, kjer je Lucheni zaprt, se najstrožje nadzoruje, ker je mogoče, da poskusijo njegovi anarhistični prijatelji ga oprostiti. Ko je policijski komisar Aubert prišel v Luchenijevo celico in morilcu pokazal naj-

LISTEK.

Sabolyjev kip.

(Humoreska. Francoski spisal Pierre Bében.)

Bila je nekoč neke v Provansaliji — morda pri Avinjonu — vas, velika vas, kakoršne so druge velike vasi, z županom, s cerkvijo, z zadostnim številom hiš in sebičnežev, z volitvami, s polemikami ter z dvema časopisoma. Prebivalci? Izvestje je poročalo, da biva v vasi štiritisoč „duš“. To je uradno poročilo.

Nekega dne je začutilo teh štiritisoč državljanov nakrat, da so nepopolni. Imeli so pač knjižnico (Viktor Hugova dela še neprerezana, dela George Sande, vsega strganega Gaborjana, oguljenega Alfrede de Musseta in moderno enciklopedijo), imeli so baje tudi muzej pa — kraj, kjer se je zgodilo nekaj zgodovinsko sila važnega, a vedeli niso več matanjko, kaj.

Nedostajalo jim je le moža-velikana.

Auber je bil rojen v Kaenu, Molière je umrl v Parizu, Meudon je imel Rabelaisa, Avinjon papeže. Le njihova vas se ni mogla ponašati s rojstvom kakega imenitnega moža, ali s katerim odličnim umrlim.

Mogli niso reči: „Saj vendar poznate tega in tega, slavnega tega in tega? Glejte, ta se je tu pri nas rodil!“ —

To je uboge ljudi zelo žalostilo.

Zares prokletstva vreden je oni, kateri jim je vcepil to misel v glavo!

Malo za tem so bile občinske volitve. Predsednik opozicije se je zavezal, da hoče najti slavnega moža, naj velja kar hoče, ako ga izvolijo županom. Volili so ga. Začel je iskati; stikal je po različnih arhivih, poklical je starinoslovske družbe na pomoč in našel je — Sabolyja.

Saj vendar poznate Sabolyja, slavnega Sabolyja? Živel je menda v XVII. stoletju. Bil je izvrsten duhovnik, kateri je zlagal „božične pesmice“ v provansalskem jeziku. Ne vem sicer gotovo, je-li so te „božične pesmice“ res kdaj zagledale luč sveta, a ime pesnika se je ohranilo, več pa prebivalci od „nekod v Avinjonu“ itak niso zahtevali.

Radovalo se je županove najdbe in vrisalo ljubih štiritisoč „duš“ ter hitelo imenovati „Sabolyjevo cesto“, „Sabolyjev drevored“ in „Sabolyjev trg“. Na najstarejšo hišo vasi so pritrdili spominsko pločo, duhovito sklepajoči, da je Saboly gotovo tu stanoval, ker je hiša najstarejša.

A kmalu niso več zadoščala vsa ta odlikovanja. Bilo je umestno, da dobi njih velikan še kaj boljšega. Pridni državljani so torej sklenili, da postavijo pesniku „božičnih pesmic“ na Sabolyjevem trgu spomenik. Ker pa je bil Saboly navaden menih, bi bilo čudno upodobiti ga kakor jezdeca, tudi rimska toga bi mu ne pristojala, ker kaj takega imajo le govorniki-politiki. Iznajditelji se upodablajo z zamišljenim obrazom; njih sohe so navadno pritrjene na primaž z zobčastimi kolesi, a za zlagatelja „božičnih pesmic“ ni možno najti prave podobe, niti obleke.

Vznemirjenje!

Tu se pojavi pravi pravcati „ženij“.

Pri učenčku ljudske šole so bajé nekoč opazili veliko nadarjenost za risanje. Hranili so kaj izborna slika „republike“, katero je napravil. Občina se je zato kolikor možno potrudila, da je mogel deček v Parizu študirati ter se umetniško razvijati.

Že deset let sém mu je pošiljala četrletno podporo; a nehvaležnež se ni nikdar zmenil za svoje dobrotnike, razun, kadar jim je poslal prejemnico doposlanega denarja. Čul se je pa zdaj pa zdaj glas, da ljubljenez muz že preveč dolgo proučava kiparstvo. Sabolyjev kip naj bi kot nalašč prosvedočil

deno pilo, je rekel Lucheni porogljivo: Da, to je moja last, a če Vam je všeč, Vam jo darujem.

Geneve 13. septembra. Lucheni je so danes fotografiral in antropometrično prameril. Sliko in drugi podatki se pošljejo policijskim oblastvom vseh tistih krajev, koder se je mudil Lucheni.

V Ljubljani, 14. septembra.

Notranji politični položaj utegne kolikor toliko biti prizadet po prežalostnem dogodku, ki zavzema zdaj vse duhove, ki je razburil ves svet. Kakšen upliv bode imela katastrofa genevska na razvoj naših političnih homatij, tega sedaj še pač ni možno presoditi, na vsak način pa se v najbližjih dneh ni nadejati kakih posebnih dogodkov na polji notranje politike, povsod je zavladalo žalovanje, vse politično življenje miruje. Ventiluje se vprašanje, da bi se sklical državni zbor, da izrazi svoje sožalje, ker to, da država zbornica zdaj nima predsedstva, bi pač ne oviralo take seje. Predsedoval bi dosedanji predsednik dr. pl. Fuchs ali pa najstarejši poslanec, kakor je to običajno, predno je izvoljeno novo predsedstvo. Vesti o ministerski krizi so potihnile, ker je v notranji krizi nastal prestanek. Kakor poroča „Reichswahr“ je ministerski predsednik grof Thun izjavil v pogovoru z vodjami desnice, da so vse vesti o kakih bližnjih spremembah v ministerstvu popolnoma neosnovane. — Nemški listi javljajo nekobko neverjetno vest, da so Mladočehi sklenili, da ne priznavajo več „Narodnih listov“ za glasilo stranke, ter da hote ustanoviti nov list, ki bi pričel izhajati dne 15. oktobra.

Vprašanje o izročitvi morilca Lucheni je prvi sprožil genevski list „Tribune“ za slučaj, da bi zahtevala Avstrija, naj se ji izroči morilec naše cesarice. V normalnih razmerah bi bila kompetenca genevskega sodišča brez vsega dvoma. Ker pa se je zločin izvršil nad vladajočo cesarico, ki je vživala eksteritorialnost, bi se smelo soditi, da se je zločin izvršil na avstrijskih tleh in bi se smel, ako obvelja ta nazor, Lucheni izročiti Avstriji, ker ni švicarski podanik, nego inozemec. Sicer pa pristavlja „Tribune“, da Avstrija dosedaj še v tej zadevi ni stavila nobene zahteve. Značilno je vendar, da je ravno švicarski list bil prvi, ki je sprožil to vprašanje, s katerim se utegne morda še pečati avstrijska vlada. Ugovarjati bi se dalo morda, da je pač cesarica, uživajoča eksteritorialnost, bila na avstrijskih tleh za svojo osebo, da pa morilec ni bil na avstrijskih tleh, kakor bi to bilo, če bi se zločin izvršil v kakem avstrijskem konzulatskem poslopi, ali na avstrijski ladji, in da je torej zločin soditi le po zakonih dežele, v kateri se je izvršil. Sicer pa naši moderni zakoni ne poznajo nobene kazni in naj bi bila tudi najhujša, smrt zločinčeva, katera bi bila primerna brezmejni podlosti in bestialnosti zločina, koji bi ljudstvo, razburjeno do dna duše, najraje videlo kaznovan z vsemi grozotami srednjeveške torture.

Nemški meč in svetovni mir. Ruski listi so začeli ostro komentirati znani vestfalski govor bojovitega nemškega cesarja, ki je bil naperjen proti predlogu ruskega cesarja o splošnem razoroženju. Saj pa tudi ni bilo pričakovati, da bi Nemčija, ki

njegovo nadarjenost. Pisali so mu pismo z različnimi jako natančnimi podatki: „Slavni pesnik je živel toliko in toliko let. Njegove slike, žal, ni bilo mogoče dobiti, a po vsem soditi, je imel tak nos (natančni popis) in lase je nosil tako (zopet natančni popis).“

Dva meseca pozneje je poslal umetnik načrt s ozenika s stroški vred. Obelisk s tri metre visoko piramido naj bi nosil doprsko podobo Sabolyja, kateri se malce smehlja. Nizka pridviga (reliefa) na spodnjem delu podnožja sta predstavljala „Kristusovo rojstvo“ ter duhovnika, kateri čita pastircem svoje božične pesmi.

Dobri ljudje so bili sedaj svobodni skrbij: brez postamenta, brez kostuma, in, kar je največ vredno, veliko se bo prihranilo. Spomenik in račun sta bila jednoglasno sprejeta.

V jednom letu je bil spomenik dovršen; ploskovezbe so prišle, spravili so jih na obelisk. Manj kalo je samo še doprsnega kipa. Umetnik v Parizu je pisal: „Gube izdelujem; v desetih dneh ponese našega pesnika k zvonarju; pet dni za retuširanje... Določite razkritje na danes mesec; gotovo dobite Sabolyja o pravem času.“ (Dalje prih.)

je pravo gnezdo modernega militarizma, ki je naložila vsem drugim narodom neznosna vojna bremena, ako niso hoteli zaostajati za militarno državo par excellence, kakoršna je Nemčija, da bi ta država in nje vladar, ki pri vsaki priliki take rad poročlja s svojo sabljo, tako meni nič tebi nič odložila bojno kopje in se sprijamila s humanitarnimi idejami po Muravievu prijavljene okrožnice. Ruski listi imenujejo nemško politiko rušiteljico miru, nemškega cesarja govor je iz nožnice potegnjen meč proti oljki miru za narode sveta, ki jo je ponudil ruski predlog; Nemčija hoče vojno, Rusija mir, cesarja Viljela govor je naravnost odpoved osebi ruskega carja. Seveda se vsi nemški listi ne strinjajo z najnovejšo nemško politiko, ki se približuje Angliji, kakor smo že to poudarjali, ker se boje, da bi utegnile iz tega nastati za Nemčijo opasne komplikacije.

Revolucija na Kreti. Zaradi zadnjih izgrediv v Kandiji je bilo zaprtih 100 mohamedanov. Števila umorjenih kristijanov ni možno natanko določiti, ker niti ni natanko določeno, koliko je bilo nastanjenih kristijanov pred početkom nemirov. Konzularna poročila se zatorej ne ujemajo glede števila umorjenih in govore nekatera o 200, druga pa celo o 1000 žrtvah. Angleška oblastva dolže turške vojake, da so v Kandiji streljali nanje, turški poveljnik pa zahteva, naj se stvar natanko preišče po posebni mešani komisiji. — Admirali pred Kreto ležečih vojnih ladij so brzojavili na svoje vlade nujno zahtevo, naj se takoj odstrani iz Kandije 15.000 bažibozukov, dalje naj se turški vojaki in oblastva pokličejo domu in naj se imenuje generalni guverner. Večina velesil je poslala nova vojaške čete na Kreto.

Dreyfussova afera. Justični minister Sarrien je pričel študirati ves material aktov, ki se nanaša na Dreyfussovo afero ter nadaljuje neprestano v tem delu. Kakor poroča list „Soir“ bi v slučaju, da demisionira vojni minister Zurlinden, odstopil tudi minister mornarice Lokroy. — Mejtem, ko se pričakuje v Parizu, kaj bode sklenil ministerski svet o zadevi revizije Dreyfussove afele, katero smatrajo mnogi listi kot nujno potrebno in neizogibno, se v Parizu kolportuje najbolj bedaste pravljice, katere prinašajo po senzacionalnih vestih hrepenci listi. Vse pa presega neki list, ki je objavil, da so Dreyfussa skrivaj v veliki železni kletki prepečeli v Evropo, ter ga utaknili v novi ječi v Fresnesu v celico, katere ključ ima jedino le ravnatelj dotične kaznilnice.

S špansko ameriškega bojišča prihajajo še tudi po končani vojni za časa sklenjenega premirja sem ter tja vznemirajoče vesti. Iz Manile se poroča v „Times“, da so ustaši se polastili velike množine orožja in streliva ter zasedli ves otok Luzon, na katerem so, izvzemši mesti Manila in Cavite, ustanovili posebno npravo. — Na Karolinskih otokih pa sta dva glavarja voditelja se uprla in napadla 200 Špancev v Ponape. Sodi se, da so Španci niso mogli ubraniti napadu in da so bili bržkone vsi ubiti.

Dopisi.

Iz Kranjske gore, 6. septembra. „Slovenec“ se je v svoji številki 199 z dne 2. t. m. bavil z mojo osebo. Zdaj šele vidim, kako malo je o razmerah poučen „Slovenec“ dopisnik. Niti tega ne ve, da sem moral jaz vsako leto vis. dež. odboru predložiti natančen račun o denarnem poslovanju prostovoljne požarne brambе. Ako bi jaz ne bil tega storil, ne bi bila naša požarna bramba vsako leto podpore dobila. Ako „Slovenec“ dopisnika noskebi, se o tej stvari lahko prepriča. Kar se tiče vaj, ni moja krivda, da se jih zadnje leto niso ljudje v obilnem številu udeleževali, s par društveniki pa ni bilo vredno se mučiti. Klicani so bili večkrat, a prišli niso, mnogi so izostali tudi zaradi utrujenosti. Če je nekaj udov iz društva izstopilo, nam zanje ni žal. Odpovedali so se društvu, misleč, da je njega obstanek od njih odvisen. Ker sem pa dal napraviti hidrant, ki vodo bolje nese, kakor marsikatera brizgalna, ta izstop nič ne škoduje, kajti pri hidrantu mi zadostujeta dva moža. Sicer velja navadno pregovor, da naj le vsak pred svojim pragom pometa, a vzlic temu naj le „Slovenec“ dopisnik spravi na dan, kar ima gradiva. Še odgovarjal mu ne bom, ker se mi ne zdi vredno. Saj vemo, kdo je Koblarjev prijatelj! — Fran Budinek, župan.

Iz Boštanj, sv. mučenca Pelagija dan 1898. Izboljšanja plač vesele se učitelji kranjske kronovine. Da se je veselil tudi jaz, razvidno je lahko iz črtic, katere svojim dragim tovarišicam in tovarišem pošiljam v srčno poteho. Peto službeno leto mi je nastopiti v petek 16. t. m., pa ne vem

kje. Po štiriletni učiteljski službi sem namreč prišel izven službe. Prov. učitelju 2 leti se mi je pač tako godilo, kot se vsem godi. Tudi telečjak sem prinal eno leto s tisto potrpežljivostjo, katera je priznana lastna slovenskim fantom. Pa o tem ne bom obširneje govoril, zanimivo je, da sem bil preteklo leto na dveh štirinastrednicah sklope za prvega učitelja — supiral sem namreč —. Kdo mi bo zavidal mesečnih 24 gl. 37½, kr. a. v., vprašam vas, mile tovarišice, cenjeni tovariši! Službena doba moja je pretekla dva dni pred sv. Alešem t. l. in od tiste dobe do današnjega dne še nisem kupil nobenega kolka za pobotnice — in ga tudi morda še kmalo ne bodem, kaj? Ali ni tudi to izboljšanje učiteljskih plač? Namignilo se mi je od pristojne strani, naj prosim za neke službo, kamor nihče ne gre, le zato, da bi imel službo dotlej, da drugo dobim, no ta prošnja za provizorično podelitev iste službe čaka rešitve že tri mesece in jeden dan — zaman. Ako pa ne kupujem kolkov za pobotnice, založil sem svoj „prihranjeni“ denar v kolke za prošnje za nekaj drugih učiteljskih služb, in te prošnje, se ve, še tudi niso rešene do današnjega dne. Moj visokocenjeni gospod nadzornik mi je sicer ustmeno in pismeno ob raznih prilikah izražal svojo zadovoljnost in prav laskavo pohvalo, kar me jako veseli, ali po pravici vam povem, pri vojakih ni običajno koga hvaliti, pa vendar „Cesar do pol hleba — In česar treba“ — in tudi kot učitelj bi rad imel, — kdo pa ne? — „Pol hleba — In česar treba.“ — Tako toraj se godi učiteljem na Kranjskem, pa pravijo, da učiteljev nedostaja, pa pravijo, da je treba učiteljem plačo izboljšati, pa pravijo, da je učiteljski stan prepomealniv za slovenski narod, pa pravijo Bog ve kaj še. Slovenski listi pa, zlasti pa Ti, dragi „Učiteljski Tovariši“, potrpite z menoj zaradi neplačane zaostale naročnine, ker resnično vam povem, vse vam bom povrnil, vsaj smo v dobi izboljšanja učiteljskih plač. Ako bi pa kdo zažmeril zaradi mojih razkritij, ki so popolnoma resnična, postavi naj se na moje stališče — radoveden sem, če bo imel še kaj humora. Pa brez zamere! — Vinko Bercé, učitelj brez službe in plače.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. septembra.

— (Cesarica Elizabeta †.) Črnih zastav je v mestu čedalje več razobešenih. Skoro je ni hiše, kjer bi ne vihrala. Nekateri ljubljanski trgovci bodo imeli v soboto popoldne, v dan pogreba presvetle cesarice, v znak žalovanja, prodajalne zaprte.

— (Slovensko gledališče.) Iz intendantne pisarne se nam piše: Otvoritvena predstava, ki je bila prvotno določena na 20. t. m. preloži se z ozirom na to, da končajo pogrebne slavnosti za ranjko cesarico stoprav 19. t. m., na sredo dne 21. t. m. Druga predstava bode potem v petek, dne 23., in tretja v nedeljo dne 25. t. m. Prva operna predstava določena je na torek dne 27. t. m. — Sodeč po ugodni oddaji lož in glede na mnogoštevilna oglasila na abonement sklepati je na večje zanimanje slovenskega občinstva za gledališče, kakor lansko leto. Dramske in operne skušnje vrše se že od 1. septembra neprenehoma in so za prvi pričetek pripravljene že tri dramske in jedna operna noviteta. Drama študira pred vsem sliko iz življenja „Omikanci“, potem francosko veseloigro „Gospod ministerjalni ravnatelj“ in burko s petjem „Jurčkove prikazni“. Opera prične z Verdijevo „Aido“.

— („Glasbena Matica“ v Ljubljani.) Vpisovanje v šolo „Glasbene Matice“ se vrši dne 15., 16. in 17. septembra dopoldne od 10.—12. ure, popoldne od 4.—6. ure, v nedeljo 18. septembra pa od 10.—12. ure dopoldne v vodstveni pisarni v Vegovi ulici. Poučevanje se prične v ponedeljek, dne 19. septembra. Učni predmeti: Splošna glasbena teorija, zborovo petje, (dekliški, deški in dijaški moški zbor), pouk je brezplačen. Harmonija, kontrapunkt, solopetje, glasovir, gosli, cello. Učnine se plača za pouk v dveh tedenskih urah od predmeta 1 gl. 50 kr. na mesec. Vpisnine se plača za vsacega gojenca 1 gl. Stariši gojencev morajo biti društveniki „Glasbene Matice“; če niso še društveniki, plačajo pri vpisu gojenca 2 gold. letne društvenine.

— (Ljubljansko okrožje akad. fer. društva „Save“) priredi jutri, v četrtek dne 15. t. m., ob 8. uri zvečer svoj 3. sestanek. Tovariš phil. Voknik predava: „Potres kot fizikalno-geološki pojav.“ Starešine dobrodošli! Lokal: Gostilna pri Zajcu na Rimski cesti.

— (Iz preiskovalnega zapora izpustili) so te dni patra Jeana Bap. Epallea, o katerem smo poročali, da je bil aretovan. Preiskava teče seveda naprej, kajti Epalle je bil izpuščen samo proti kavciji več sto goldinarjev. Epalle je rodom Francoz, a ni cistercijanec, ampak trapist iz samostana v Rajhenburgu ob Savi, in sicer jeden prvih duhovnikov tega samostana.

— (Topničarski polk št. 7) je prišel včeraj z vojaških vaj v Ljubljano in se je nastanil v novi mestni topničarski vojašnici na Dunajski cesti.

Dalje v prilogi.

— (Zbiralec znamk za družbo sv. Cirila in Metoda) Gospod Borovščak nam piše: „Toplo zahvalo izrekam g. Pavlu Kaluži, prostaku pri sanitetnem oddelku v Ljubljani, za darovane znamke v vrednosti 25 gld. — po merodajnih cenikih —, koje bode g. Schwentner v korist družbe sv. Cirila in Metoda posamezno prodajal. Pozor, g. nabiralci! Toplo zahvalo izrekam i onim, koji so z manjšimi prispevki družbo podpirali, ter jih prosim še nadalje naklonjenosti — želim pa tudi obilo posnomovalcev. — Mej darovanimi znamkami, koleki, do pisnicami itd. našel sem tudi dopisnico, katera je bila v Trstu oddana. Imela je kot kraj določbe naznanjeno: Ljubljana — pravilno in veliko pisano. V Trstu je bila oddana 17. januarja t. l., 26. istega meseca je bila v Jeruzalemu, od kjer je vandrila v zlato Prabo (poštni pečat 10 febr.) in tam so šele vedeli, da je Ljubljana na Kranjskem, ne pa v — Palestini. Slovenci, zaspanci, vstanite in naznanjajte take slučaje, kateri vam v celni meri pričajo, da so ali tržaški poštni uradniki nezmožni svoje naloge (vsak poštni uradnik mora znati vsaj glavna mesta avstrijskih kronovin, ne pa znati za Ljubljano v — blaženem Kanaanu) ali pa nalašč pošiljajo pisma na dolga potovanja, potem so tem bolj kazni vredni. To, kar se tiče pošte, naj si Slovenci v toliko zapamtijo, da adresujejo vsa pisma slovenski, pošta pa, da se bode vsak tak slučaj navedel in posledica — dotičniki bodo ob krub, ako mislijo tudi še dalje zgago delati.“

— (Osebnost) G. dra. Karla Linhart je deželni odbor imenoval za zdravnika v brdskem zdravstvenem okrožju. Dr. Linhart je rojen Čeh in je dosedaj služboval v sežanski občini.

— (Nezgodna na železnici) Mej postajama Šmarje in Grosuplje dolenskih železnic je lokomotiva števil 5711 dne 10. t. m. povozila neki voz. Konji so se utrkali in zbežali, nepazljivi kočijaž pa je tako srečno odletel na stran, da se ni skoro nič poškodoval. Opominjali smo ljudi že mnogokrat naj vender pazijo, a vsa ta svarila niso nič pomagala.

— (Slovensko planinsko društvo) je razobesilo v znak sozolja s presvetlim cesarjem Francem Jožefom I. ob grozni smrti preblage cesarice Elizabete črni zastavi na Alijaževem stolpu vrhu Triglava in na Triglavski koči na Kredarici.

— (V Triglavski koči na Kredarici) je bilo do dne 8. septembra t. l. 189 turistov in okoli 80 romarjev. Mej turisti je bilo 20 Čehov, 1 Barolinec, 1 Danec iz mesta Frideriksborga, 1 iz Budimpešte, 2 iz Frankforta. Stotnik c. kr. vojaškega geografskega zavoda Hugo Kratky je bival s štirimi vojniki pomočniki v koči od dne 22. avgusta do dne 6. septembra.

— (Alijažev stolp) V spominski knjigi v tem stolpu je vpisan letos dosedaj 201 turist.

— (Jubilejska slavnost) katero sta name meravala prirediti občinski odbor in požarna bramba na Dovjem dne 18. t. m. se je odložila na nedoločen čas. — Tudi „Zagorski Sokol“ ne priredi za nedeljo naznanjene veselice s tombolo, sploh pa izostanejo vse za ta teden naznanjene priredbe in veselice.

— (Otrok — požigalec.) V Zgornji Paki pri Črnomlju je dne 9. t. m. štirileten deček, ki se je igral z žveplečkami, zanetil ogenj, kateri je upeljal štiri hiše in k njim pripadajoča gospodarska poslopja. Črnomaljski gasilci so ogenj lokalizovali. Škoda znaša 7000 gld.

— (Aretovan anarhist.) Iz Postojne se nam piše: Ko je prišla vest o prežalostni smrti presvetle cesarice v Št. Peter, je neki železniški uslužbenec nemške narodnosti zaklical „Hoch die Anarchie“. Orožniki so ga takoj prijeli in odpeljali v zapor.

— (Iz Št. Petra na Krasu) se nam piše: Danes 12. septembra so nas zadnji vojaki, ki so imeli letos tukaj od 4. avgusta do 10. septembra velike vojaške vaje, zapustili ter se vrtili v svoja nastanišča, dosluženi pa so šli z veseljem na dopust. Reči se mora, da so se vojaki jako uljudno obnašali ter si simpatije tukajšnjih prebivalcev pridobili. Godba, katera nas je kratkočasila, je do bro izvežbana in tudi vojaki so pokazali posebno zadnje dneve, ko so bile tudi ponočne vaje, da so dobro pripravljeni in izvežbani. Nadejamo se, da ostanejo tukajšnji prebivalci vojakom v dobrem spominu. Pač pa si bodo mislili glede kraške zemlje, da je bil Bog takrat, ko je Kras stvaril, pri slabi volji. Pri odhodu vojakov je tukajšnje županstvo vsled nepričakovane smrti presvetle cesarice razvilo črno zastavo v znamenje globoke žalosti.

— (Občinske volitve v Gradcu.) Piše se nam: Izid današnjega volilnega boja v tretjem razredu še ni znan. Ob 11. uri zvečer še ni bil končan skrutinij. Boj je bil ljut. Nekaj časa so bili nemški nacionalci celo v manjšini, ker se njihovi volilci niso hoteli volitve udeležiti, dočim je patrijotična stranka spravila vse do zadnjega moža na volišče in to že na vse zgodaj. Sodi se, da so bili izvoljeni vsi nemškonacionalni kandidati z veliko večino.

— (Iz Celovca) se nam piše: V ponedeljek je bil pri tukajšnjem sodišču zaradi umora obsojen v smrt na večalih Jožef Šmetanek, rojen v Grebinju, katoliške vere, 33 let star, samec in že

večkrat kaznovan. Predsedoval je c. kr. deželni sodni predsednik dr. Friderik Perko.

— (Žrtev laške besnosti). Iz Gorice je danes došla brzobjavka, naznanjajoča, da so Lah v Gorici zavratno umorili v podgorski papirnici službujočega sina vpokojenega železniškega uradnika g. Friškoveca v Šiški. S tem umorom so se baje hoteli maščevati ljubljanskim zidarjem, ker so laške delavce pognali malo v strah.

— (Ponedeljska demonstracija v Trstu) „Edinost“ pravi, da je bilo tudi v ponedeljek na tisoče ljudi po tržaških ulicah. Prva nabiranja so se pričela na lesnem trgu, prav tam, kjer ima „Piccolo“ svoje uredništvo. Proti 8. uri je bilo na rečenem trgu že toliko ljudi, da je bilo vse črno. „Piccolo“ pa je hermetično zaprl okna in vrata, on, ki se baba, da je ljudstvo za njim. Množica je vsklikala „Abasso Piccolo“ in je pobila nekaj šip in jedno svetiljko. Ker pa je redarstvo odredilo, da množica mora izprazniti lesni trg, razlila se je ista po raznih ulicah mesta: proti sv. Antonu, po novi ulici, po ulici Farneto in gori do Ginastice. Tu so nekateri hoteli vsklikati „Evviva Ginastica“, a te vsklike so udušili drugi vskliki: „Živel cesar! Ven z Italijani!“ La po velikem naporu se je posrečilo redarjem odpraviti množico izpred Ginastice. Ista se je usula zopet na lesni trg, kjer je hotela navali na uredništvo „Piccola“, a so jo energično zavrnil redarji. Od tam je drvila množica proti velikemu trgu, toda na ovinkih ulic so stali stražarji, ki so, videči naval, potegnili sablje, dočim so bili policijski agentje v civilu oboroženi s palicami in samokresi. Množica se je jela umikati, dočim sta v isti hip prihiteli na veliki trg dve kompaniji vojaštva, jedna pa je hitela pred italijanski konzulat. Mej tem so se demonstranti obrnili proti Aque-dottu. Pred kavarno Chiozza so kričali: Ven z Italijani! Potem so se bližali italijanskemu konzulatu, a ko so videli, da tam stražijo vojaki, krenili so proti mestni bolnici in so v tamošnjem obližju napadli neko gostilno, last nekega Italijana, in so razbili nekaj svetilk. Slednjič so šli demonstranti pred Ginastico, kamor je tudi nekaj vojakov prihitelo stražiti. Druga skupina pa je hitela preko lesnega trga po Barriero, in se je zbirala zopet v ulici Molin a vento. Tu so demonstrantje metali kamenje na tovarno g. Caprina. Tudi te je razpršila policija. Ali mej tem se je pa pred Ginastico zopet zbrala gruča demonstrantov, ki to kričali: Abbasso! Morte! V isti hip so v telovadnem poslopju ustrelili štirikrat iz samokresa in so tam notri zbrani metali kamenje in lesene kroglice za igro, ranivši mej drugimi tudi jednega redarja. Tudi v okrožju sv. Jakoba so se vršile demonstracije neprestano in se je metalo kamenje v šipe. O polnoči šele je nastal mir. Vsega vkup je bilo zaprtih sinoči 25 oseb, ranjenih od kamenja pa več oseb, tudi več redarjev. — Gospodje poslanci tržaški: Cambon, d'Angeli in Hortis (kam pa se je zgubil Mauroner?) so bili na ramesništvu protestovat proti dogodkom minole nedelje. Jako lepo je od teh gospodov, da so tako zavzeti za mir in red v mestu. Toda mi se spominjamo, da smo v letu 1897. doživeli usodnih dni, ki so bili pravi dnevi groze za vse one, ki niso volili g. Hortisa in tovariše in tudi za one, ki niso hoteli razsvetliti iz veselja, da je bil voljen gospod — Hortis. Takrat je bilo, ko so množice vsklikale pred slovenskimi lokali, ko so udirale v lokale, v katere zahajajo Slovenci, ko so nam kričali: Smrt! ko so udirali v nerazsvetljena stanovanja, groze dotičnim stanovnikom, ko so z napisli na transparentih a la „Amen“ pozivali na uničenje slovenskega življa, one dni, ko je bil od fanatizovanih subjektov umorjen ubogi Gasparovich, one dni, ko so se praznovale najgnusnejše orgije sovraštva, preganjanja, žaljenja in ščuvanja — kje so bili takrat gospodje in njih novinstvo s svojim zgražanjem in svojo sedaj hlaajeno ljubeznijo do miru, reda in vstrpljivosti? Kje so bili tedaj? Mali so si roke in se veselili. Ker pa se je veter v širih rokhi masah od lani do letos zasakal precej in so se sredstva, rabljena lani gospodi v prid, jela obračati proti njim — pa so si nadel haljo nedolžnosti in se podali v svet, da propovedujejo, kako grda stvar so pouliške demonstracije. Gospodje so pač pozabili, da so tako sredstva dvorezen meč: danes režejo na to, jutri na drugo stran! In so pozabili, da na onem, ki se poslužuje zlih instinktov širokih mas, se navadno uresničuje pregovor: Hodie mihi, cras tibi!

— (Atentat na nadvojvodo Ludovika Viktorja v Opatiji.) Kakor poroča dopisnik „Neue Freie Presse“ je vest madjarskega lista „Orszagos Hirlep“, katero so posneli tudi drugi listi, da bi se bil izvršil kak napad na nadvojvodo, popolnoma izmišljena in neosnovana.

— (Vzgleadni okrajni glavar) je spoštovani gospod Zueck v Malem Lošinjju. Mož je Lah iz južnega Tirolskega in je nedavno tega brez srama proglasil, da je provokacija, ako Hrvat v Lošinjju govori hrvatski. Po tem načelu se g. Zueck sploh ravna. Ko so pred kratkim v društvu „Unione“ v Malem Lošinjju ob frenetičnem ploskanju zbranega občinstva svireli štirikrat zapored v Avstriji prepo-

vedano Garibaldijevo himno, je g. Zueck jednega samega dijaka kaznoval na 20 gld. globe, sicer pa ni nikomur nič storil, in tudi proti društvu ni postopal. Omenjeno bodi, da je častni člen tega društva nadvojvoda Štefan, kateri seveda ne ve, da je „Unione“ irendentovsko društvo. Ako bi nadvojvoda Štefan vedel, da v „Unione“ svirajo po štirikrat zapored Garibaldijevo himno, bi se bil že davno zahvalil za počastno členstvo. Zakaj gospod glavar Zueck o teh razmerah ne obvesti nadvojvode?!

— (Razpisane službe) Razpisuje se mesto poštneke odpravnik pri ces. kr. poštnem uradu v Ortneku, okraj Kočevje proti pogodbi in kavciji 200 gld.; letna plača 200 gld., uradni pavšal 60 gl., in letni pavšal 200 gld. za vzdržavo na dan petkratne pešne zveze mej poštnim uradom in kolo-dvorom v Ortneku. Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzobjavno vodstvo v Trstu.

* (Veledušno darilo.) Povodom cesarskega jubileja je znani veliki industrijalec, pivovarnar Ant. Dreher na Dunaji, poklonil bolniški blagajnici svojih podjetij v Švehatu in okolici svoto 200.000 kron.

* (Imetje pokojnega dr. Vašatega) znaša, kakor se je zdaj doznalo, v vrednostnih papirjih in hišah v Pragi pol milijona goldinarjev.

* (Nezgodna na železnici) se je pripetila v noči 12. t. m. pri Kladrovem na Češkem. Več vagonov tovarnega vlaka je skočilo iz tira in so bili trije sprevodniki ranjeni.

* (Velika razstrelba) se je te dni izvršila pri regulaciji reke Rena pri Dornbirnu na Predarl-skem. Razstreljeno je bilo okoli 80.000 kub. metrov obezajočih skalovje. V razstrelno luknjo se je nabasalo 40 met. centov razstreliva janit, ki so se užgali električnim potom. Stroški te razstrelbe znašajo kakih 10.000 gld. Velikanska skala se je polagoma dignila, se odločila od ostalega skalovja in se počasi zopet posedla, ne da bi se bil čul poseben pok, ali da bi bilo letelo kamenje v zrak. Šele pozneje se je čulo gromu podobno bobnenje, ko so se jele odtrgavati manjše skale.

* (Gladstoneova oporoča) obsega okoli 2000 besed in jo je pokojnik spisal lastnorčno. Zapuščina iznaša čistih 54.000 funtov sterlingov. Pokojnik je želel čistost pogreb, ako bi silni vzroki ne zahtevali drugače, ter da se mu na nagrobni kamen ne postavi nikakih pohvalnih napis. Ostale točke oporoče govore o razdelitvi premoženja in kako naj se razdelé njegove knjige, portreti, pisma itd.

* (Do severnega tečaja za ledolomnimi ladjami) hoče priti ruski admiral Makarov, ki se je že mnogo bavil s tem problemom. Američanska ledolomna ladja „Mary“, ki ima 3000 konjskih moči, se giblje z lahkoto v ledu, ki je meter debel in prodira 5 metrov visoke ledene stene. Še močnejše ledolomne ladje so se v poslednjem času zgradile v Ameriki za Vladivostok. Po Nansenovih poročilih so ledene stene v arktičnem morju le redkokedaj 8 metrov visoke in tretjina morja je brez ledu, poleti pa se ledovje omehča in vsled vpliva soli razpoka. Makarov sodi torej, da ledolomna ladja z 20.000 konjskimi močmi lahko premaga vse težave ter bi od 78° severne širjave v 12 dneh lahko prodrla do severnega tečaja. Še lažje bi to po skušnjah poslednjih let storili dve ladji po 10.000 konjskih moči, vozeči druga za drugo. Makarov hoče dati zgraditi dve taki ladji in z njima prodreti na severni tečaj.

Telefonična in brzobjavna poročila.

Dunaj 14. septembra. Cesar je izrekel željo, naj se opuste vse oficijalne jubilejske slavnosti. Naznanjena slavnostna predstava v dvornem gledališču izostane, tudi deputacije se ne bode sprejemale, tako da se bo jubilej tiho in le v najožjem krogu obhajal.

Dunaj 14. septembra. Tudi v teh dnevih največje žalosti opravlja cesar redno svoje vladarske posle. Finančni minister dr. Kaizl je bil danes ob 10. uri dopoldne pozvan v Schönbrunn, da poroča o nekaterih aktualnih vprašanjih svojega resorta.

Dunaj 14. septembra. Listi prijavljajo baje avtentično vsebino oporoče, katero je zapustila cesarica. Po tej oporoči je cesarica svoje vile in grajščine zapustila nadvojvodinji Mariji Valeriji, vso gotovino pa razdelila mej svoje vnuke in vnukinje a tako, da dobi največ nadvojvodinja Elizabeta, hči pokojnega prestolonaslednika.

Dunaj 14. septembra. Ruskega carja bo pri pogrebu zastopal veliki knez Aleksej, carjev stric.

Budimpešta 14. septembra. Vsi časopisi prijavljajo oklic, s katerim se pozivlja prebivalstvo, naj prispeva za spomenik, kateri se postavi cesarici v Budimpešti.

Budimpešta 14. septembra. Minolo noč so visokošolci v zabavišču „Oes Budavar“

pregnani vse ondu angaževane pevce in pekinje in nečejo dopustiti, da bi še nastopili.

Budimpešta 14. septembra. Z Reke se poroča, da se tam razburjenost proti Lahom še ni polegla. Tudi se poroča, da je bil neki uradnik Julij Keller na izletu na Kranjsko v nedeljo aretovan, ker je klical „Živela anarhija“, in prepeljan v zapor v Postojno.

Geneve 14. septembra. Danes je bila cesarica iz hotela „Beaurivage“ prepeljana na kolodvor. Že na vse zgodaj zbralo se je pred hotelom, na „Place des Alpes“ in po vseh ulicah do kolodvora na tisoče in tisoče ljudstva, ki je potrpežljivo čakalo spreveda. Cesarica leži v krsti, katera ima na vrhu steklen pokrov. Druga krsta, v katero je prva položena, se da odpreti, tako da je možno videti mrtvo cesarico. Spreveda se je udeležil ves oficijalni svet. Mnogo dam je glasno jokalo.

Geneve 14. septembra. Ko je spreved prišel na kolodvor nesli so takoj cesarico v voz in na krsto položili vse vence. Koj potem so vstopili tisti, ki spremljajo cesarico na Dunaj, in vlak je počasi oddrdal, dočim se je občinstvo v tihi žalosti razšlo.

Geneve 14. septembra. V pogovoru s sodnimi uradniki je odgovoril Lucheni na vprašanje, če bi bil tudi italijanskega kralja Umberta ali Crispija umoril, ako bi bil imel priliko, da bi bil kralja Umberta rad umoril, Crispija pa ne, češ: „Crispi je tat; ukradel je pol milijona lir, jaz bi jih bil tudi ukradel, ko bi bil mogel, ali tatu bi nikdar ne umoril.“

Geneve 14. septembra. Nekateri zaslišanih prič so izpovedale, da so videle Lucheni, ko je pred hotelom Beaurivage govoril z nekim postarnim sivobradatim človekom. Lucheni je priznal, da je govoril z nekim človekom, taji pa, da bi bil to njegov sokrivec in pomočnik ter pravi, da dotičnik ni anarhist in ne Italijan. Lucheni je rekel, da ta človek stanuje v Genevi, a policija ga ne more najti.

Monakov 14. septembra. „Tagblatt“ prijavlja romantično zgodbo iz življenja cesarice. Pravi, da se je nekoč vojvoda Makso s svojimi otroci sprehajal na samem, ko je srečal ciganko, ki je takrat še majhni princezinji Elizabeti prorokovala, da bo nosila vladarsko krono, da pa bo jako nesrečna, in da bo umrla ne naravne smrti.

Cetinje 14. septembra. Pri pogrebu avstrijske cesarice zastopal bo črnogorskega kneza prestolonaslednik princ Danilo.

Dunaj 14. septembra. Uradni list prijavlja sklep, s katerim se na podlagi § 65. a k. z. prepovedujejo v Milanu kovane, v imeni mesta Trsta izdane svetinje v spomin 50letnice italijanske ustave.

Trst 14. septembra. Tudi včeraj zvečer so se primerile večje demonstracije proti Italijanom, a interveniralo je vojaštvo, katero je s pomočjo jako energično postopajoče policije preprečilo izgred. Aretovanih je bilo kacij 30 oseb.

Gradec 14. septembra. Pri včerajšnji volitvi iz tretjega volilnega razreda so bili z veliko večino izvoljeni vsi kandidati nemške nacionalne stranke.

Rim 14. septembra. V parlamentu se pripravlja interpelacija radi protitalijanskih demonstracij v Trstu in v drugih avstrijskih mestih.

Kolonija 14. septembra. „Köln. Ztg.“ javlja, da hoče Nemčija nasvetovati mejnaroden dogovor proti anarhistom, po katerem naj bi vsaka država svoje anarhiste internirala v njih bivališču.

Pariz 14. septembra. „Gaulois“ prijavlja senzacionalno vest, da hoče predsednik Faure, ako ne prepreči revizije Dreyfusove pravde, demisijonirati, potem pa novič kandidirati. Od izida te nove kandidature bi bila potem odvisna Dreyfusova usoda.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgova in obrtniška zbornica v Ljubljani
(Dalje.)

XVI. Zbornični tajnik poroča, da je tvrdka: „Styria“ — tovarna za bicikle I. Pucha v Gradcu

zglasila pri mestnem magistratu v Ljubljani ustanovitev popravilnice k glavnemu podjetju v Gradcu in je prosila za odobritev podjetja. Tvrdka jamči za svoja kolesa tri leta in ker mora vse mej tem časom nastale škodo brezplačno popraviti, je ustanovitev delavnice potrebna, katero bo M. R. vodil in se kupiško vodstvo poveri F. Č. Zgornja trgovsko sodno protokoločena tvrdka ima svoj sedež v Gradcu in pravico za tovarniško izdelovanje vozniških koles (biciklov) in njih delov. Mestni magistrat vpraša če je to delavnico za popravila v smislu § 40. zakona z dne 15. marca 1883, drž. zak. št. 39, smatrati za podružnico ali za samostojno podjetje. Iz uloge tvrdke je posneti, da bo v Ljubljani svoja v glavnem podjetju v Gradcu izdelana vozna kolesa prodajala in da bo pri nji kupljena pa poškodovana kolesa dajala popravljati. Podjetje v Ljubljani ne bo skladišče za shranjevanje vozniških koles in teh delov. Samostojno podjetje delavnica v Ljubljani ne bo, ker bo oba voditelja tvrdka le s tem poverila, da bodeta njenav Gradcu v glavnem podjetju izdelana vozna kolesa prodajala in poškodovana popravljala. Tuji izdelki se torej v popravilni delavnici v Ljubljani ne bodo prodajali in se tudi nova vozna kolesa ne bodo izdelovala, da bi se ta po naročilu ali brez tega oddajala kupovalcem. Iz tega se je moral odsek preveriti, da je podjetje imenovane tvrdke le podružnica glavnega podjetja v Gradcu in vsled tega predlaga poročevalec: Zbornica naj se v smislu tega poročila izreče na mestni magistrat. — Predlog se sprejme.

XVII. Zbornični svetnik Iv. Baumgartner poroča, da je c. kr. namestništvo v Inomestu povodom nekega priziva zastopalo pravno mnenje, da je (stalnim) obrtnikom, ki imajo pravico tržiti s predmeti vsakdanje uporabe, dovoljeno tudi prodajati te predmete v in zunaj občine svojega stojišča in to od hiše do hiše in na odprti cesti, ne da bi imeli v to poseben obrtni list (§ 60, odst. 2, o. r.) Zbornica posestrima v Bolzanu vidi v tem odstavku izjemno določilo od načela, postavljenega v odstavku 1., katera opravičuje, kolikor mogoče široko razlago. Izrazila je torej svoj pravni nazor tako, da more stalen trgovec s sadjem in zelenjavo izvrševati prodajo svojega blaga od hiše do hiše in na cesti le tedaj, če ima razum obrtnega lista, glasečega se na trgovino s sadjem in zelenjavo, še poseben obrtni list, glaseč se na pravico §. 60, odstavek 2. o. r., katerega izdati ima pravico obrtna oblast z ozirom na krajevne razmere. Oziraje se na načelno važnost tega predmeta prosi bolzanska zbornica posestrima, da zbornica naznani svoje pravno mnenje. Pri presoji tega slučaja si je treba celi § 60 predočiti. Ta spada k četrtemu glavnemu delu obrtnega rada, ki se peča z obsegom in izvrševanjem obrtnih pravic. Ta glavni del ima določila o stalnih obrtvališčih, podružnicah in zalogah, obrtovanjih izven stanovišča agentih, krošnjarstvu, prometu čez mejo itd. §. 60 se glasi: „Samo taki, ki imajo po postavi o krošnjarstvu (hišnem krašnjarstvu) pravico do tega, smejo — razven na semnjih — z blagom hoditi okoli od kraja do kraja ponujaje ga na prodaj, ter nositi od hiše do hiše novaško blago in prodajati ga. Ta prepoved vender ne velja za take, kateri stvari vsakdanjega potroška ali pužitka, kakor so n. pr. mleko, surovo maslo, ovotje (sadje), zelenjava ali prikuha, cvetlice, drva itd. po hišah ali na ulicah prodajajo. Tudi je obrtovnemu oblastvu prepuščeno v njegovem okraji stanujočim manjšim obrtnikom, da bi lažje izhajali, dovoliti, da smejo znotraj občine blago svojega dela od hiše do hiše noseč prodajati.“ Ta paragraf je v obrtnem redu z dne 20. dec. 1859, drž. zak. št. 227, v dveh odstavkih zapopaden. 1. odstavek §. 60. zakona z dne 15. marca 1883. drž. zak. št. 39. je stari § 51, ki ima naslov „Krošnjarji“. 2. in 3. odstavek §. 60. obsega stari §. 52, ki nosi naslov „Izjema določil zgornjih paragrafov“. 1. odstavek tega se glasi: „V prejšnjem paragrafu izgovorjena prepoved ne velja za take obrtnike ki sploh potrebne reči vsakdanjega užitka, kakor n. pr. mleko, surovo maslo, sadje, zelenjavo, cvetlice, drva itd. po navadi vsacega kraja od hiše do hiše noseč ali pa na ulicah prodajajo.“ Če primerjamo to besedilo z 2. odstavkom §. 60. se vidi, da po stavodajalec obrtnikom s stalnim obrtvališčem ni hotel te pravice dati. Misli je le na majhne obrtnike, ki ob določenih dnevih v enem kraju predmete vsakdanje porabe od hiše do hiše ali na cesti ponujajo. Na one, ki imajo stalno obrtvališče se tu ni mislilo, ker drugače bi se bilo v §. 39. zakona z dne 15. marca 1883 sprejelo še drugo določilo, kot to, da oni, ki izvršujejo prosti ali rokodelski obrt, morajo v občini svojega stanovišča več stalnih obrtvališč imeti in te znotraj občine na drugi prostor premestiti, a vender morajo v vseh slučajih napraviti naznanilo na obrtno oblast. Odsek je torej mnenja, da 2. odstavek §. 60. ne meni stalnih trgovcev, temveč posebno vrsto trgovcev, katere je krajevna navada vzgojila, da en kraj lažje in ceneje preskrbe. Če hoče stalen trgovec s sadjem in zelenjavo tudi to pravico imeti, mora to opravilo pri obrtni oblasti zglasiti in poseben obrtni list imeti. Poročevalec predlaga torej imenom odseka: Čestita zbornica naj se izreče v smislu tega poročila. — Predlog se sprejme.

(Dalje prih.)

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Mell-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 škatljici se ne pošlje naravnost. 1 (5-13)

100.000 kron in trikrat 25.000 kron so glavni dobitki velikega jubilejnega razstavnega srečkanja, ki se izplačujejo le s 20% odbitki v gotovini. Prihodnje srečkanje bo nepreklicno dne 15. septembra t. l.

Zahvala.

(1108-2)

Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“ se iskreno zahvaljuje gospodu **Filipu Supančič-u** za krasno dodelano vežbališče, s katerim je klubovim članom pomagal do lastnega doma. Hvala mu gre tudi sicer zaradi kulantnega postopanja napram klubu sploh. Bog ga živi! **Odbor.**

Zahvala.

Podpisani odbor čuti iskreno dolžnost, zahvaliti se vsem, ki so pripomogli, da se je pogostila in obdarovala šolska mladina povodom praznovanja jubileja Njega Velikanstva.

V Velikih Laščah, dne 12. septembra 1898.

Pripravljalni odbor.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 10. septembra: France Delakorda, tapetarski pomočnik, 22 let, Dunajska cesta št. 27, jetika. — Egid Nagode, rejčček, 6 mesecev, Streljske ulice št. 3, božjast.

Dne 11. septembra: Viktorija Jerotin, krojačeva hči, 22 let, Hrenove ulice št. 14, jetika. — Jožefa Kozel, delavka, 28 let, Sv. Petra cesta št. 91, jetika.

12. septembra: Marija Sitar, gostija, 82 let, Pristavke ulice št. 8, ostarelost. — Marija Rakovec, uradnikova hči, 5 mesecev, Radeckega cesta št. 10, črevesni katar. — Antonija Tomšič, posestnica, 44 let, Streljske ulice št. 14, otrpnenje možgan. — Helena Selan, delavčeva hči, 6 mesecev, Ilovca št. 14, črevesni katar.

V deželni bolnici:

Dne 7. septembra: Jakob Habe, dninar, 58 let, prisad. Dne 8. septembra: Ivan Mozik, dninar, 29 let, jetika, Dne 10. septembra: France Kotar, dninar, 85 let, ostarelost.

Dne 11. septembra: Frančiška Ateri, kajzarjeva hči, 19 let, jetika.

V otroški bolnici:

Dne 7. septembra: Ferdinand Zargi, delavčev sin, 1 mesec, sušica. Dne 12. septembra: Jožefa Krašovic, postreščekova hči, 7 mesecev, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Sept.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
13.	9. zvečer	736.7	18.3	sl. jzah.	del. obl.	
14.	7. jutraj	739.6	15.2	sl. avzh.	oblačno	4.6
"	2. popol.	740.5	20.9	sr. jug.	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 18.5°, ta 3.3° nad normalom. Zvečer močno bliskanje na severu, po noči dež.

Dunajska borza

dne 14. septembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	20
Avstrijska zlata renta	120	"	95
Avstrijska krona renta 4%	101	"	40
Ogerska zlata renta 4%	119	"	80
Ogerska krona renta 4%	98	"	30
Avstro-ogerske bančne delnice	904	"	—
Kreditne delnice	356	"	50
London vista	120	"	10
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	82 1/2
10 mark	11	"	76
10 frankov	9	"	73 1/2
Italijanski bankovci	44	"	12 1/2
C. kr. cekini	5	"	67

Dne 13. septembra 1898.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	164	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194	"	75
Državna reg. srečke 5% po 100 gld.	130	"	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	"	40
Akcije anglo-avstr. banke po 300 gld.	156	"	—
Ljubljanske srečke	23	"	50
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	"	25
Kreditne srečke po 100 gld.	199	"	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	511	"	—
Papirnati rubelj	1	"	27 1/2

Zahvala.

Vsem, ki so ob dolgotrajni mučni bolezni in smrti iskreno ljubljene, prebлага, nepozabnega našega soproga, oziroma očeta, brata in strijca, gospoda

Antona Povše-ta

gostilničarja, posestnika in trgovca v Štepanji vasi

kakor si bode že izražali tolažeče sočutje, posebno prečastiti duhovščini Št. Peterske župnije, osobito visokostitemu prebлагemu gospodu župniku Malenšku, vsem darovateljem vencev in spremjevalcem ter prebлагorodnim gospodom, ki so iz mesta se potrudili k pogrebu, izreka najtoplejšo zahvalo

(1419)

žalujoča rodbina.

Štepanja vas, dne 13. septembra 1898.

Pri pošteni rodbini blizu realke se na hrano in stanovanje vzprejme

dijaki ali dijakinje.

Klaviir je na razpolago. — Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (1286—6)

Pomočnik in učenec

se vzprejmeta takoj v trgovino z mešanim blagom. (1416—1)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Vzprejmeta se

dva dijaka ali dijakinji

pod ugodnimi pogoji na hrano in stanovanje pri neki boljši, v sredi mesta stanujoči rodbini. (1249—8)

Natančneje se poizve pri upravništvu „Slov. Naroda“.

Stanovanje

z 3 sobami, kabinetom in vsemi pritliklinami, se odda na Starem trgu št. 6 s 1. novembrom t. l. — Več se poizve v prodajalnici gospoda J. S. Benedikt-a. (1387—2)

Zaboji po 5 kil **Grozdje** franko s povzetjem namizno grozdje sladko 2 gld. 10 kr., najfinije zdravilno grozdje sladko, velikozrnatost 2 gld. 30 kr., sladke melone ali češnje 1 gld. 10 kr. (1400—2)

Lebhart, Beregszasz, 46, Ogersko.

Trgovski pomočnik

popolnoma zanesljiv in izurjen v trgovini z jedili, železnino in steklenino, se vzprejme v službo pri (1412—2) A. Casagrande v Ajdovščini.

Za dijake!

V svoji novi stavbi sem odločil več prostora za dijake. Oskrbljeni bi bili z vsem in bodo pod gotovim nadzorstvom. Plača po najnižji ceni. Uporaba vrta je prosta. Najvažneje je, ker so stanovanja tik gimnazije. Oglasila do 10. septembra pri Viktorju Omerš v Kranju. (1310—8)

Najlepšo, zdravo

čebulo

razpošilja tvrdka

Iv. A. Hartmann v Ljubljani

v vrečah po 50—100 kg po jako nizki ceni.

Omenjena tvrdka odda po jako ugodni ceni tudi 2000 lepih, močnih, skoraj novih (1324—8)

vreč za deželne pridelke.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Naznanilo

o XVII. šolskem letu 1898./99.

Vpisovanje v šolo „Glasbene Matice“ se vrši dne 15., 16. in 17. septembra

dopoludne od 10.—12. ure, popoldne od 4.—6. ure, v nedeljo 18. septembra pa od 10.—12. ure dopoldne v vodstveni pisarni

v Vegovi ulici.

Poučevanje se prične v ponedeljek, dne 19. septembra.

Učni predmeti:

Splošna glasbena teorija, zborovo petje, (dekliški dečki in dijaški moški) pouk je brezplačen.

Harmonija, kontrapunkt, solopetje, glasovir, gosli, cello

Učnine se plača za pouk v dveh tedenskih urah od predmeta 1 gld. 50 kr. na mesec.

Vpisnine se plača za vsacega gojenca 1 gld.

Stariši gojencev morajo biti društveniki „Glasbene Matice“; če niso še društveniki, plačajo pri vpisu gojenca 2 gld. letne društvenine.

(1361—3)

Odbor.

Niklasa Rudholzerja naslednik

urar in optični zavod

Mestni trg št. 8

v Ljubljani.

Niklaste cilindre-remontoir ure od .	4 gld.	—	kr. naprej.
Srebrne cilindre-remontoir ure od .	6	—	—
Srebrne damске cilindre-remontoir ure s srebrnim pokrovom od .	7	—	—
Srebrne remontoir ure na sidro od .	10	—	—
Srebrne remontoir ure s 3. srebrnim pokrovom od .	10	50	—
Zlate damске remontoir ure od .	14	50	—
Zlate remontoir ure za gospode od .	28	—	—
Zlate remontoir ure za gospode z dvojnimi pokrovom od .	38	—	—
Ure nanihalo v skrinjici svetli in temni	9	—	—
Ure na nihalo v skrinjici svetli in temni z bitjem ur od .	13	—	—
Ure na nihalo z bitjem četrtink od .	27	—	—
Budilke od .	2	—	—
„Schwarzwälder“ z bitjem pol ur od .	3	—	—

Za dobro blago in za dela se jamči. Popravila se hitro, dobro in po ceni izvršujejo v lastni prodajalnici.

Za morebitne potrebstine se najbolje priporoča

z velespoštovanjem

(808—25)

Franc Karol Rudholzer.

Dobavitelj kontrolnih ur za o. kr. avstro-ogersko vlado, za Bosno in Hercegovino.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga des Trbiša. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; des Selzthal v Aussee, Solnograd; des Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; des Selzthal v Solnograd; des Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, des Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; des Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; des Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 5. uri 39 m. popoldne v Lesce-Bled. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. jutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiša. Ob 5. uri 46 m. jutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. jutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Pariza, Geneve Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linc, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linc, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. Poleg tega vsako nedeljo in praznik ob 9. uri 55 m. vlak iz Lesce-Bleda. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja. Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. jutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 8. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer., poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih. (1044—59)

Skladišče

se odda v najem (1404—2)

na Sv. Petra cesti šte. 40.

Jeden ali dva dijaka

iz boljše hiše vzameta se v oskrb, hrano in stanovanje. Drugo po dogovoru. (1417—1) Križavniške ulice šte. 5, I. nadstropje.

Vodja žage

ki bi ob enem mogel prevzeti tudi zalogo živil se vsprejme. Plača 40 gld., 2% provizija od skupila živil, prosto stanovanje, drva in luč, dokler stroj dela. — Ponudbe naj se pošljejo

upravitelstvu žage Hornwald pošta Kočevje. (1389—2)

K sezoni

K sezoni

priporočam svojo bogato zalogo pušk najnovejših sistemov in najnovejših vrste, revolverjev itd., vseh pripadajočih rekvizitov in municije, posebno pa opozarjam na

trocevne puške

katere izdelujem samo jaz in katere se radi svoje lahkote in priročnosti vsakemu najbolje priporočajo.

Ker sem na Kranjskem jedini puškar, ki se peča samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila, ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče naročbe in poprave točno, solidno in najceneje.

Z velespoštovanjem

(1166—8)

Fran Sevčik

puškar v Ljubljani, v Židovskih ulicah.

Ilustrovan cenik se pošlje na željo zastoj.

„Mestna višja dekliška šola v Ljubljani“.

Gosposke ulice št. 8.

Šolsko leto 1898/99 se prične dne 19. septembra in sicer v prvič z vsemi tremi letniki

Vpisovanje bode od 12.—16. septembra vsak dan dopoldne od 11.—12. ure v ravnateljevi pisarni.

Dne 17. septembra bode vzprejemni izpit za tiste gojenke I. letnika, ki niso še dovršile 8. razreda ljudske ali 3. razreda meščanske šole. Deklice, katere žele vstopiti v mestno višjo dekliško šolo, morajo se v spremstvu starišev ali njih namestnikov osebno oglašiti ter se izkazati s spričevalom o svojem dosedanjem šolanju, za vsprejem v I. letnik pa posebej s spričevalom 8. razreda ljudske ali 3. razreda meščanske šole in z dokazom da bodo dopolnile 14. leto vsaj v prvem polletju šolskega leta. Imenovana šolska spričevala more nadomestiti tudi vzprejemni izpit.

Vsaka deklica plača pri vpisovanju 2 gld. prispevka za učila, gojenke prvega letnika pa poleg tega še 2 gld. vsprejemnine. Šolnina znaša 10 gld. na leto.

Obvezni učni predmeti so: veronauk, slovenščina, nemščina, francoščina, zgodovina, zemljepis, matematika, fizika, prirodopis, risanje, ročna dela, odgojeslovje, gospodinjstvo, zdravoslovje — prostovoljni pa: lepopisje, laščina, telovadba, petje, stenografija.

Zavod ima značaj srednje šole, podpirata ga država in dežela kranjska, na njem poučujejo večina profesorji c. kr. srednjih šol.

Natančneje poročila daje ravnateljstvo.

V Ljubljani, dne 3. septembra 1898.

(1357—3)

Ravnateljstvo mestne višje dekliške šole.

Štirje dijaki

pod 14 leti se vzprejmo na hrano in stanovanje
v Krakovskih ulicah št. 9. (1395-3)
Skrbno nadzorovanje, dobra hrana, nizka cena.

Učenca

z ugodnimi šolskimi spričevali vzprejme takoj v
svojo galanterijsko prodajalno (1421-1)
Ivan Kordik, Prešernove ulice šte. 10-14.

Domači in goriški zidarji

se za tukaj in za Škofjo Loko takoj vzpreje
majo pri stavbinski firmi (1420-1)
Viljem Treo v Ljubljani.

Trgovski pomočnik

popolnoma izurjen v galanterijskem in mešanem
blagu, se vzprejme takoj. — Kje? pove upravništvo
„Slov. Naroda“. (1396-3)

Jedno stanovanje

v II. nadstropji za 280 gld. in

jedno stanovanje

v III. nadstropji za 250 gld.

se oddati 1. novembra t. l.; zadnje se lahko
tudi takoj odda.

Povpraša se: Mestni trg št. 17 pri blaginji
v prodajalni. (1363-5)

VIZITNICE

1374-2 priporoča

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Učenec

vzprejme se takoj v papirno trgovino Josipa
Petrič-a v Ljubljani. (1397-3)

Jeden ali dva dijaka

iz boljše hiše vzameta se v oskrb, hrano in sta-
novanje. Dobra, tečna hrana in svetlo, zračno sta-
novanje. — Povpraša se pri Minki Obreza,
tapetnika soprogi, Židovska steza št. 4 (nova God-
čeva hiša), II. nadstropje. (1403-3)

RONCEGNO

najmočnejša naravna, arsen in železo so-
držujoča mineralna voda (1288-2)

priporočena od prvih medicinskih avtoritet pri:
anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih
bolezni, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.
Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Št. 29182.

(1407-2)

Prodajalnica v najem.

V posloplju nove zgrajene meščanske bolnice v
Ljubljani je od 1. novembra letos oddati jedna v
Lingarjevih ulicah ležeča prodajalnica v najem.

Pogoje najema izvedeti je pri podpisanem magistratu v navadnih
uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dne 5. septembra 1898.

Za šolo in pisarne

najboljše blago, raznovrsten papir,
šolski zvezki, črnila, radirke, šolske
knjige, torbice itd. itd.

Jedina zaloga (1415-1)

svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda
Hardmuth-ovega fabrikata najboljše vrste.

Ivan Bonač

Šelenburgove ulice, poleg c. kr. glavne pošte.

Knjigarna

KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširane in v močnem vezu po
najnižjih cenah. (1418-1)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Pri posojilnici v Celji

odda se s 1. oktobrom 1898

služba knjigovodje.

Plača po dogovoru, za sedaj do 900 gld.

Prosilci naj blagovolijo instruirane prošnje do 31. septembra
1898. leta na posojilnico v Celji poslati.

(1414)

Načelstvo.

Samo 50 kr. za 2 žrebanji.

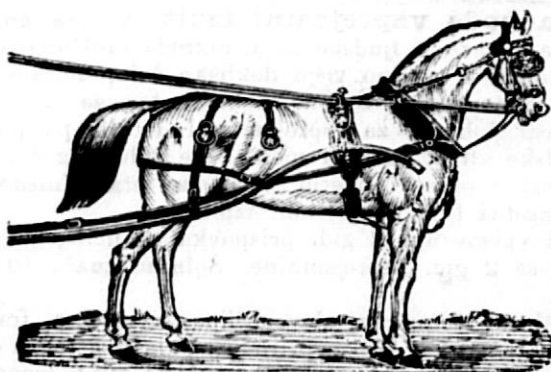
Jutri
žrebanje!

Glavni dobitek 100.000 kron 25.000 kron
jedenkrat in 2krat

Srečke jubilejske razstave | Žrebanje: 15. septembra 1898.
(1302-11) a 50 kr. | Žrebanje: 22. oktobra 1898.

priporoča J. C. MAYER, banka v Ljubljani.

Prva največja kranjska tvrdka.

Fran
Primožič
jermenar in sedlar
Ljubljana
Sv. Petra cesta 34.

Priporoča se slavnemu občinstvu za izdelovanje jermenarskih in se-
dlarskih proizvodov, katera ukusno, trpežno in ceno izdeluje.

Ravno tam velika zaloga različnih konjskih oprem in sedlov,
popolne jezdne opreme i. t. d.

Izdelovanje jermen za stroje in mlino. — Vse poprave se dobro
in po ceni izvršujejo. (1057-16)

Zunanja naročila se vestno in točno izvršujejo.

Šolske knjige

za srednje, višje dekliške, obrtne,
meščanske in ljudske šole

ima vedno v zalogi (1381-3)

knjigarna L. Schwentner v Ljubljani

Dvorski trg šte. 3.